

نظام مهندسی صنعت

ویرایش دی ۱۴۰۰

فهرست مطالب

مقدمه.....	۵
فصل اول: کلیات، تعاریف، اهداف و خط مشی ها.....	۵
ماده ۱ – کلیات.....	۵
ماده ۲ – تعاریف.....	۵
ماده ۳ – اهداف سازمان:.....	۶
ماده ۴ – برنامه ها و خطمشی های سازمان:.....	۶
فصل دوم: تشکیلات، ارکان، وظایف و اختیارات سازمان.....	۷
ماده ۵ – ارکان سازمان نظام مهندسی صنعت عبارتند از:.....	۷
ماده ۶ – مجمع عمومی سازمان استانی:.....	۷
ماده ۷ – نخستین دوره انتخابات مجمع عمومی:.....	۸
ماده ۸ – هیات اجرایی انتخابات:.....	۸
ماده ۹ – وظایف و اختیارات مجمع عمومی سازمان استانی:.....	۸
ماده ۱۰ – هیات مدیره سازمان استانی:.....	۹
ماده ۱۱ – شرایط انتخاب اعضای هیئت مدیره سازمان استانی:.....	۹
ماده ۱۲ – اعضای هیات مدیره سازمان استانی:.....	۹
ماده ۱۳ – وظایف و اختیارات هیات مدیره سازمان استانی:.....	۱۰
ماده ۱۴ – دفاتر نمایندگی سازمان:.....	۱۱
ماده ۱۵ – گروه های تخصصی:.....	۱۱
ماده ۱۶ – شورای انتظامی سازمان استانی:.....	۱۲
ماده ۱۷ – وظایف و مسئولیتهای شورای انتظامی سازمان استانی:.....	۱۲
ماده ۱۸ – بازرسان سازمان در هر محدوده جغرافیائی:.....	۱۲
ماده ۱۹ – هیات عمومی سازمان مرکزی:.....	۱۳
ماده ۲۰ – وظایف و اختیارات هیات عمومی:.....	۱۳

ماده ۲۱ – شورای مرکزی سازمان:	۱۴
ماده ۲۲ – وظایف و اختیارات شورای مرکزی:	۱۴
ماده ۲۳ – شورای انتظامی مرکزی:	۱۵
ماده ۲۴ – وظایف شورای انتظامی مرکزی:	۱۵
ماده ۲۵ – بازرسان شورای مرکزی:	۱۵
فصل سوم : عضویت در سازمان	۱۶
ماده ۲۶ – انواع عضویت در سازمان استانی:	۱۶
ماده ۲۷ – عضویت حقیقی:	۱۶
ماده ۲۸ – عضویت حقوقی:	۱۶
ماده ۲۹ – شرایط عضویت حقیقی:	۱۶
ماده ۳۰ – شرایط عضویت حقوقی:	۱۷
فصل چهارم : امور کارشناسی و کاردانی	۱۷
ماده ۳۱ – امور کارشناسی:	۱۷
ماده ۳۲ – امور کاردانی:	۱۸
فصل پنجم : مقررات فنی و نظارتی	۱۸
ماده ۳۳ – گروههای تخصصی:	۱۸
ماده ۳۴ – اعتبار مهندسين صلاحيتدار در حوزه فعاليتها:	۱۸
ماده ۳۵ – تدوین و حوزه شمول اصول و قواعد فنی:	۱۸
ماده ۳۶ – الزام رعایت مقررات صنعتی وضع شده:	۱۹
ماده ۳۷ – موارد تخلف از قانون:	۱۹
ماده ۳۸ – مجازات متخلفان:	۱۹
فصل ششم : آموزش و پژوهش	۱۹
ماده ۳۹ – ترویج آموزش و پژوهش:	۱۹
فصل هفتم : منابع مالی و متفرقه	۲۰
ماده ۴۰ – منابع تامین مالی:	۲۰

- ماده ۴۱ – حمایت وزارت صنعت، معدن و تجارت: ۲۰
- ماده ۴۲ – کمکهای مالی از محل منابع عمومی: ۲۰
- فصل هشتم : نظارت و اجرا ۲۰
- ماده ۴۳ – مسئولیت نظارت عالیه: ۲۰
- ماده ۴۴ – آییننامههای اجرایی: ۲۰

نظام مهندسی صنعت

مقدمه

بدون تردید رشد و توسعه صنعتی و اقتصادی پایدار قبل از هر چیز مستلزم برنامه ها، سیاست ها و ابزارهایی دقیق است تا بعنوان حلقه هایی از زنجیره صنعت در کنار هم قرار گرفته و در کل بعنوان یک سیستم منطقی منجر به رشد و توسعه صنعتی کشور گردند، از بین حلقه های مختلف یکی از مهمترین آنها نظام مهندسی صنعت می باشد که اهمیت آن در اجماع نظر کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه به خوبی آشکار است. بدون وجود ساختار مناسب و نظام کار آمد در کشور نمیتوان به اهداف عالی توسعه صنعتی دست یافت. به همین جهت ایجاد نظام مهندسی صنعت یک ضرورت ملی است که از اهمیت اقتصادی و اجتماعی بالایی برخوردار است. شکلگیری این نهاد غیر دولتی علاوه بر انسجام و تحول در فعالیت، موجبات رشد تولید ناخالص داخلی، ارزش افزوده و افزایش صادرات و همچنین ساماندهی و کمک به انسجام بیشتر فعالیت واحدهای خدمات فنی و مهندسی و در نتیجه ممیزی امور ساماندهی احداث صنایع و ایجاد خوشه های صنعتی را منطبق با طرح های آمایش سرزمین، و قابلیت های دانش فنی و فناوریانه را نیز فراهم خواهد آورد. علاوه بر آنها خط و مشی های کلان داخلی (رعایت اصل ۴۴) به منظور کاهش تصدی گری دولت، اعمال ضوابط مشخص و بدور از سلیقه شخصی، تعیین روابط و اخلاق حرفه ای در بین فعالان این حوزه، ارتقاء سطح دانش و گسترش فناوری های نوین در بخش صنعت، ضرورت ایجاد نظام مهندسی صنعت را حائز اهمیت بیشتری می نماید.

فصل اول: کلیات، تعاریف، اهداف و خط مشی ها

ماده ۱ – کلیات:

نظام مهندسی صنعت به منظور تعیین روابط حرفه ای فعالان عرصه مهندسی در زمینه های طراحی و توسعه، ساخت و پیاده سازی بین اشخاص حقیقی و حقوقی مرتبط با امور مهندسی در صنعت ایجاد میشود تا مشارکت هر چه بیشتر مهندسان، تشکلهای و شرکتهای مهندسی را در جهت استقرار این نظام فراهم نماید. طبق شرایط قید شده در این قانون و آیین نامه های اجرایی آن، سازمان نظام مهندسی صنعت در کشور تاسیس می شود. این سازمان غیر انتفاعی است و تابع قوانین و مقررات حاکم بر اینگونه مؤسسات می باشد. وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است در مدت یک سال از تاریخ ابلاغ این قانون، با همکاری تشکلهای مهندسی صنعتی، سازمان را بر اساس مفاد این قانون در سراسر کشور ایجاد نموده و براین اساس، انجام کلیه فعالیت های مربوط به امور مهندسی در صنعت توسط اشخاص حقیقی و حقوقی مستلزم عضویت و کسب صلاحیت حرفه ای از سازمان نظام مهندسی صنعت ایران میباشد.

ماده ۲ – تعاریف:

نظام مهندسی صنعت: مجموعه ای از قوانین، مقررات، آئین نامه ها، دستورالعمل ها، رویه ها و فرآیندهای مرتبط با امور مهندسی در صنعت جهت دستیابی به اهداف منظور شده در این قانون.

سازمان نظام مهندسی صنعت: که در این قانون به اختصار **سازمان** نامیده می شود، سازمانی است غیردولتی، غیرانتفاعی، با استقلال مالی، شخصیت حقوقی مستقل، که به منظور رسیدن به اهداف و انجام وظایف مقرر در این قانون تشکیل می شود.

تخصصهای حرفه ای: دانش و مهارت لازم برای انجام فعالیتهای تخصصی در امور مهندسی صنعت و توسط اشخاص حقیقی و حقوقی که احراز آن براساس آیین نامه اجرایی این قانون ضروری میباشد.

صلاحیت‌های حرفه‌ای: تایید توانایی حرفه‌ای منطبق یا مرتبط با شرح صلاحیت تعریف شده بر اساس مقررات و آئین‌نامه‌هایی که توسط سازمان نظام مهندسی برای هر حرفه ارائه می‌گردد.

صنعت: مجموعه‌ای از عوامل و فرآیندها که در امر احداث زیرساخت‌های تولید، اجرای پروژه‌ها، انبارش، تعمیر و نگهداری، فرآوری و یا بسته‌بندی محصولات صنعتی، از طریق انجام عملیات فیزیکی و یا شیمیایی بر روی مواد و یا مونتاژ قطعات و اجزاء با استفاده از نیروی ماشین و عملیات تحقیقات، طراحی و خدمات مهندسی بکار گرفته می‌شوند.

امور مهندسی در صنعت: خدمات نظام‌مند و دانش‌محور برای پیشبرد مطلوب فعالیت‌های حوزه صنعت و حل مسائل عملی در زمینه‌های امکان‌سنجی، طراحی و توسعه، محاسبات، پژوهش، مطالعات، مشاوره، آموزش، مدیریت، اجرا، ساخت و پیاده‌سازی و بازرسی و نظارت امور مهندسی در صنعت و بهره‌برداری.

تشکل مهندسی صنعتی: مجموعه‌هایی متشکل از اشخاص حقیقی و حقوقی دارای فعالیت‌های اصلی فنی و مهندسی.

اخلاق حرفه‌ای مهندسی: رعایت اخلاق حرفه‌ای در ارتباط با فعالیت امور مهندسی.

مقررات امور مهندسی در صنعت: مجموعه اصول، قواعد فنی، استانداردها و آئین‌نامه‌های مصوب و مرتبط با امور مهندسی در صنعت.

اعضا: به افراد حقیقی و حقوقی اطلاق می‌شود که فعالیت‌های اصلی آنها در امور مهندسی و صنعت تعریف شده در فهرست رشته‌های این لایحه می‌باشد.

فرهنگ صنعتی: رویکردی خردمندانه به فناوری و صنعت در جهت خلق و به کارگیری صنایع با ارزش افزوده بالا به منظور دستیابی به اهداف استراتژیک ملی، تولید، اشتغال مولد، رفاه ملی و ... است.

ماده ۳ - اهداف سازمان:

- ۱) سازماندهی، قانونمندی و ضابطه‌مند نمودن فعالیت‌های امور مهندسی در صنعت.
- ۲) توسعه و پشتیبانی از فعالیت‌ها و فعالین مهندسی در عرصه صنعت کشور.
- ۳) ارتقاء اخلاق و دانش حرفه‌ای در کلیه امور مهندسی در صنعت.
- ۴) ترویج فرهنگ بهره‌گیری از توان مهندسی.
- ۵) بسترسازی جهت رشد و اعتلای مهندسی در صنعت.

ماده ۴ - برنامه‌ها و خطمشی‌های سازمان:

- ۱) تعیین صلاحیت‌های حرفه‌ای مهندسی در زمینه‌های مختلف امور مهندسی در صنعت.
- ۲) مشارکت و همکاری فعال در زمینه شناسائی، انتقال و توسعه فناوری در حوزه‌های مختلف بخش صنعت.
- ۳) ایجاد زمینه‌های مشارکت صاحبان صنایع در تهیه و اجرای طرح‌های صنعتی در راستای توسعه پایدار کشور.
- ۴) افزایش مستمر رضایت صاحبان صنایع و جلب مشارکت گسترده آنان در استقرار نظام مهندسی صنعت.
- ۵) وضع مقررات حرفه‌ای امور مهندسی در صنعت.
- ۶) ارتقاء اخلاق حرفه‌ای اشخاص حقیقی و حقوقی در انجام فعالیت‌های تخصصی در امور مهندسی در صنعت.
- ۷) برنامه‌ریزی و اقدام در زمینه همکاری با تشکلهای علمی و حرفه‌ای در راستای توسعه صنعتی کشور.
- ۸) توسعه ارتباطات مهندسی مرتبط با صنعت در سطوح ملی و بین‌المللی.
- ۹) تلاش و همکاری در ارتقاء توسعه صادرات خدمات مهندسی.
- ۱۰) تدوین و اجرای برنامه‌های بازآموزی و نوآموزی مستمر اعضای سازمان به منظور ارتقاء سطح مهارت و دانش تخصصی.
- ۱۱) رسیدگی به تخلفات سازمانی اعضا.
- ۱۲) کمک به برنامه‌ریزی و بکارگیری قوانین و استانداردهای زیست‌محیطی در بخش صنعت.

- ۱۳) ترویج و توسعه فرهنگ بهینه سازی مصرف انرژی در صنعت.
- ۱۴) تلاش و همکاری در حفظ حقوق مصرف کننده تولیدات صنعتی.
- ۱۵) ترویج فرهنگ و مشارکت در ارتقاء بهره‌وری منابع و توسعه مدیریت کیفیت.
- ۱۶) تبیین و تدوین روش‌های تعیین صلاحیت حرفه‌ای، شرح خدمات عمومی و فرآیندهای ارجاع کار امور مهندسی در صنعت.
- ۱۷) مشارکت و همکاری با نهادهای رسمی جهت تدوین و بهبود مستمر لوایح، طرحها، قوانین، مقررات و برنامه‌های مرتبط با صنعت و همکاری در نظارت بر اجرای طرح‌های توسعه صنعتی.
- ۱۸) مشارکت در امر تدوین برنامه‌های سیاستگذاری توسعه صنعتی در کشور.
- ۱۹) توسعه فعالیت‌های مهندسی به منظور ایجاد و ارتقاء مزیت‌های رقابتی در تولیدات صنعتی کشور.
- ۲۰) همراهی و همکاری در نهادینه نمودن مالکیت معنوی و صنعتی در حوزه صنعت با رعایت اصول و ضوابط مرتبط.
- ۲۱) تلاش و همکاری در جهت توسعه فرهنگ صنعتی در جامعه.
- ۲۲) حمایت و پشتیبانی از حقوق قانونی اعضا در اجرای پروژه‌های صنعتی و اصول مهندسی در صنعت.
- ۲۳) حمایت و پشتیبانی از حقوق نظارت بر حسن اجرای قوانین و مقررات و ضوابط مرتبط با امور مهندسی در صنعت کشور.

فصل دوم : تشکیلات، ارکان، وظایف و اختیارات سازمان

ماده ۵ – ارکان سازمان نظام مهندسی صنعت عبارتند از:

- ۱) شورای مرکزی سازمان
- ۲) هیات عمومی سازمان مرکزی
- ۳) شورای انتظامی مرکزی
- ۴) بازرسان سازمان مرکزی
- ۵) مجمع عمومی سازمان استانی
- ۶) هیات مدیره سازمان استانی
- ۷) شورای انتظامی سازمان استانی
- ۸) بازرسان سازمان استانی

ماده ۶ – مجمع عمومی سازمان استانی:

مجمع عمومی از کلیه اعضای حقیقی و حقوقی سازمان استانی تشکیل می‌شود. بازرسان دو هفته قبل از تشکیل مجمع عمومی اسامی دارندگان حق رای در مجمع را اعلام می‌نمایند.

- تبصره ۱- ضوابط انتخاب دارندگان حق رای مطابق آئین‌نامه اجرایی این قانون می‌باشد.
- تبصره ۲- کلیه اعضای حقیقی و حقوقی سازمان استانی دارای حق رای برابر می‌باشند.
- تبصره ۳- برای تشکیل سازمان استانی که در ابتدا هیئت موسس متشکل از نماینده وزارت صنعت، معدن و تجارت، و نمایندگان نهادهای مردمی مهندسی و صنایع مربوطه آن را اعلام می‌نماید، حضور صد نفر داوطلب از بین اعضای که دارای شرایط عضویت باشند ضروری است.
- تبصره ۴- اعضای افتخاری بدون حق رای می‌توانند در مجامع عمومی شرکت نمایند.

ماده ۷ - نخستین دوره انتخابات مجمع عمومی:

نخستین مجمع عمومی در هر استانی بر اساس دستورالعملی است که هیئت موسس متشکل از نماینده وزارت صنعت، معدن و تجارت، و نمایندگان نهادهای مردمی مهندسی و صنایع مربوطه تدوین و ابلاغ می‌گردد.

ماده ۸ - هیات اجرائی انتخابات:

هیات اجرائی انتخابات وظیفه برگزاری انتخابات بعدی را به عهده دارد انجام انتخابات و تشکیل هیات اجرائی و اختیارات و وظایف هیات یادشده مطابق آئین‌نامه اجرائی خواهد بود.

ماده ۹ - وظایف و اختیارات مجمع عمومی سازمان استانی:

وظایف و اختیارات مجمع عمومی به شرح زیر است:

- ۱) انتخاب اعضای هیات مدیره.
- ۲) استماع گزارش عملکرد سالیانه هیات مدیره و اعلام نظر نسبت به آن.
- ۳) اظهار نظر نسبت به بیان مالی و حسابهای سازمان.
- ۴) بررسی و تصویب برنامه‌های پیشنهادی از جانب هیات مدیره در جهت حصول به اهداف و در چارچوب خطمشی نظام مهندسی در سطح استانی و رعایت یکپارچگی آن با کل نظام مهندسی در سطح کشور.
- ۵) بررسی و اتخاذ تصمیم نسبت به سایر اموری که طبق قوانین و آئین‌نامه‌های مربوطه در صلاحیت مجمع عمومی استانی شناخته شده باشد.
- ۶) انتخاب و تعیین بازرسان اصلی و علی‌البدل که هیچ گونه وابستگی نسبی و سببی به هیات مدیره نداشته باشند.
- ۷) انتخاب دو نفر از اعضای سازمان برای شورای انتظامی استانی.
- ۸) انتخاب روزنامه کثیرالانتشار برای درج آگهی‌ها.

تبصره ۱ - جلسه مجمع عمومی به طور عادی سالی یک بار در سه ماهه اول هر سال تشکیل می‌شود مجمع عمومی عادی بطور فوق‌العاده براساس مقررات این قانون و آئین‌نامه‌های اجرائی آن به دعوت هیات مدیره و یا حداقل یک‌سوم اعضای دارای حق رای یا دعوت بازرسان تشکیل می‌شود.

تبصره ۲ - اولین مجمع عمومی سازمان‌های استانی توسط هیئت موسس متشکل از نماینده وزارت صنعت، معدن و تجارت، و نمایندگان نهادهای مردمی مهندسی و صنایع مربوطه برگزار می‌شود.

تبصره ۳ - جلسات مجمع عمومی با حضور اکثریت نسبی (نصف بعلاوه یک) اعضای دارای حق رای رسمیت می‌یابد. در صورت عدم رسیدن به حد نصاب در نوبت اول، دعوت کنندگان مجمع عمومی اول موظفند حداقل ظرف پانزده روز و حداکثر ظرف سی روز از تاریخ تشکیل اولین جلسه برای نوبت دوم نسبت به برگزاری مجمع اقدام نمایند. مجمع نوبت دوم با هرتعداد از اعضای دارای حق رای که حضور یابند، رسمیت خواهد داشت.

تبصره ۴ - مصوبه‌های مجمع عمومی براساس اکثریت آرای اعضای حاضر خواهد بود و در مورد انتخاب اعضای هیئت مدیره و بازرسین که اکثریت نسبی ملاک تصمیم‌گیری است.

تبصره ۵ - هر یک از اعضا می‌توانند حداکثر از دو عضو دیگر وکالت کتبی حضور با حق رای در جلسه مجمع عمومی را داشته باشند به شرطی که وکالت به تأیید بازرس یا بازرسان رسیده باشد.

تبصره ۶ - مجامع عمومی استانی توسط هیات رئیسه‌ای مرکب از یک رئیس، یک منشی و دو ناظر اداره می‌شود که از بین اعضای حاضر دارای حق رای و با اکثریت نسبی انتخاب می‌شوند تنها منشی هیات رئیسه مجمع می‌تواند غیر عضو (از اعضای سازمان) باشد.

ماده ۱۰ - هیات مدیره سازمان استانی:

هر سازمان استانی دارای هیات مدیره‌ای متشکل از ۱۱،۹،۷،۵ نفر عضو اصلی و ۵،۴،۳،۲ نفر (به ترتیب) عضو علی البدل متناسب با تعداد اعضاء استانی و براساس آئین نامه اجرایی خواهد بود. اعضای هیات مدیره سازمان استانی از بین اعضای داوطلب واجد شرایط برای یک دوره ۳ ساله انتخاب می‌شوند. انتخاب اعضای هیات مدیره استانی حداکثر برای دو دوره متوالی مجاز می‌باشد.

تبصره ۱ - هرگاه بعلت فوت، استعفا و یا هر دلیل دیگری که یک عضو هیات مدیره از ادامه کار در هیات مدیره محروم شود عضو علی‌البدلی که بیشترین رای را آورده است بعنوان عضو اصلی جانشین او می‌شود.

تبصره ۲ - هرگاه کلیه اعضای علی‌البدل به عضو اصلی تبدیل شوند و تعداد اعضای اصلی به کمتر از حد نصاب برسد و بیش از شش ماه به پایان دوره فعالیت هیات مدیره باقی مانده باشد هیات مدیره موظف به دعوت مجمع عمومی بطور فوق‌العاده برای انتخاب باقی مانده اعضای اصلی و دو نفر علی‌البدل برای بقیه مدت مأموریت هیات مدیره خواهد بود. اعضای که به این صورت وارد هیات مدیره می‌شوند علاوه بر این در دو دوره متوالی دیگری نتوانند به عضویت هیات مدیره پذیرفته شوند. در صورت استعفا یا دلایل دیگر اگر تعداد اعضای هیات مدیره از اکثریت قانونی کمتر شود باید مجمع عمومی فوق‌العاده تشکیل و دوباره انتخابات برگزار گردد.

تبصره ۳ - دو ماه قبل از پایان دوره هیات مدیره مجمع عمومی برای انتخاب اعضای جدید باید دعوت شود.

تبصره ۴ - در صورتی که اعضای جدید هیات مدیره به هر دلیلی انتخاب نشده باشند اعضای قدیم موظف به ادامه کار خود خواهند بود و مسئولیت آنها تا انتخاب اعضای جدید ادامه دارد مگر در مواقعی که هیات مدیره از ادامه کار منع شده باشد.

ماده ۱۱ - شرایط انتخاب اعضای هیئت مدیره سازمان استانی:

- (۱) تابعیت جمهوری اسلامی ایران.
- (۲) نداشتن پیشینه کیفری که مانع فعالیت اجتماعی باشد.
- (۳) عضویت حقیقی اصلی سازمان (به جز نخستین دوره انتخابات).
- (۴) حداقل مدرک کارشناسی رشته های فنی و مهندسی، صنعتی و کاربردی طبق فهرست ضمیمه مورد تأیید وزارت علوم، تحقیقات و فناوری طبق
- (۵) دارای حداقل ۲۴ ماه عضویت در سازمان (به جز نخستین دوره انتخابات).
- (۶) سابقه اشتغال به کار مرتبط حداقل ۵ سال پس از دریافت مدرک کارشناسی فنی و مهندسی، صنعتی و کاربردی.
- (۷) عدم اشتغال در کلیه مشاغل کشوری، لشکری، نهادهای عمومی غیردولتی و نمایندگی مجلس شورای اسلامی (مطابق با آئین نامه اجرایی این قانون).

ماده ۱۲ - اعضای هیات مدیره سازمان استانی:

هیات مدیره سازمان استانی در اولین جلسه که حداکثر ظرف دو هفته پس از انتخاب تشکیل می‌شود از بین خود یک نفر رئیس، یک نفر نایب رئیس و یک نفر خزانه دار را انتخاب خواهد نمود. رئیس هیات مدیره سازمان استانی به عنوان رئیس سازمان استانی محسوب می‌گردد.

تبصره- هیأت مدیره سازمان استانی می‌تواند از میان اعضای هیأت و یا اعضای سازمان شخصی را به عنوان دبیر تعیین نماید. وظایف دبیر مطابق با آئین نامه اجرایی این قانون می‌باشد.

سایر وظایف و اختیارات دبیر:

- ۱) حفظ و نگهداری کلیهی اسناد، مدارک، صورتجلسات و سوابق اعضا و دفاتر.
- ۲) انجام مکاتبات اداری و جاری.
- ۳) امضای اسناد و مدارک مالی و اوراق تعهدآور به همراه خزانه‌دار در صورتی که از طرف هیأت مدیره دارای چنین اختیاری باشد.
- ۴) تهیه و صدور و ابلاغ دعوتنامهها.
- ۵) ابلاغ اساسنامه و بخشنامهها و شیوهنامههای دولتی و سایر قوانین و مقررات قانونی برای آگاهی و استفاده مسئولان و اعضا.
- ۶) مهیا ساختن مکان تشکیل جلسات مجامع عمومی، هیأت مدیره و بازرسان.
- ۷) ابلاغ مصوبات و تصمیمات ارکان سازمان و احکام و نامههای واصله از مراجع قانونی و دستگاههای اداری به مسئولان مربوط.
- ۸) انجام سایر اموری که به نحوی با وظایف دبیرخانه ارتباط دارد.

تبصره - کارکنان دبیرخانه در برابر دبیر و دبیر نیز در برابر هیأت مدیره مسئول هستند.

ماده ۱۳ - وظایف و اختیارات هیأت مدیره سازمان استانی:

هیأت مدیره برای اجرای وظایف مرتبط با سازمان به جز مواردی که در اختیار سازمان مرکزی و مجامع عمومی است دارای اختیارات تام است و اهم آن عبارتند از:

- ۱) برنامه ریزی درجهت تقویت و توسعه اخلاق حرفه‌ای اعضا.
- ۲) برنامه ریزی به منظور رشد و اعتلای حرفه‌های مهندسی صنعتی و مشاغل مرتبط با آن.
- ۳) ارتقاء دانش فنی و کیفیت کار شاغلان در بخش‌های صنعت از طریق ایجاد پایگاه‌های علمی، فنی، آموزشی و انتشارات.
- ۴) کمک به ارتقاء کیفیت طرح‌ها و تولیدات صنعتی در صنایع منطقه.
- ۵) همکاری با وزارت صنعت، معدن و تجارت و سایر دستگاههای مرتبط با وظایف سازمان (شرکت در کمیسیون‌ها و شوراهای تصمیم‌گیری) بنا به ضرورت.
- ۶) ترویج فرهنگ بهره‌گیری مطلوب و لازم از منابع و بهینه سازی مصرف انرژی و خدمات مهندسی در صنعت.
- ۷) برقراری روابط بین صاحبان حرفه‌های مهندسی و کارفرمایان بخش صنعت و کمک به مراجع مسئول در زمینه ارجاع مناسب کارها و جلوگیری از مداخله اشخاص فاقد صلاحیت در امور فنی و صنعتی.
- ۸) همکاری در تهیه و تنظیم مقررات قیمت گذاری خدمات مهندسی در صنعت.
- ۹) نظارت بر حسن انجام خدمات مهندسی و رعایت استانداردها با همکاری تشکلهای صنعتی و تعقیب متخلفان از طریق مراجع قانونی.
- ۱۰) همکاری با وزارت صنعت، معدن و تجارت و سازمان ملی استاندارد ایران در اجرا، نظارت و کنترل مقررات و استانداردها و معیارها، مشارکت در آموزش و ترویج برای اجرای استانداردها در کلیه واحدهای صنعتی و ارائه پیشنهاد در جهت تدوین استانداردها به سازمان مرکزی.
- ۱۱) پیشنهاد در خصوص اصلاح و تدوین قوانین و مقررات صنعتی به سازمان مرکزی.

- ۱۲) معرفی کارشناسان ذیصلاح جهت ارائه خدمات کارشناسی فنی به مراجع قضائی و یا سایر مراجع و قبول داوری در اختلافاتی که ماهیت فنی دارند.
- ۱۳) همکاری با مراجع و دستگاه‌های استانها در صورت لزوم.
- ۱۴) ایجاد زمینه‌های مشارکت صاحبان صنایع در تهیه و اجرای طرح‌های توسعه و عمرانی و همکاری با سازمان.
- ۱۵) همکاری در توسعه روابط فنی - مهندسی بین‌المللی با اولویت دادن به منافع ملی.
- ۱۶) مشارکت در امر ارزشیابی و تعیین صلاحیت و ظرفیت اشتغال به کار شاغلان در امور فنی مربوط به فعالیتهای صنعتی مشمول این قانون.
- ۱۷) هماهنگی و نظارت بر عملکرد گروه‌های تخصصی و هدایت آنها و ارائه پیشنهاد به مجمع عمومی در خصوص حذف و یا ایجاد گروه‌های جدید.
- ۱۸) ایجاد و نظارت بر عملکرد نمایندگی‌های تحت پوشش.
- ۱۹) پشتیبانی از توسعه صدور خدمات مهندسی.
- ۲۰) کمک به توسعه فعالیت‌های طراحی مهندسی به منظور ایجاد و ارتقاء مزیت‌های رقابتی در تولیدات صنعتی کشور.
- ۲۱) بررسی و پیشنهاد مقاطع و دوره‌های آموزشی به نهادها و وزارتخانه‌های ذیربط.
- ۲۲) تهیه و ارائه ترازنامه به مجمع عمومی همراه با گزارش عملکرد سالیانه.
- ۲۳) برآورد میزان حق ورودی و حق عضویت سالیانه اعضا و سایر منابع درآمد. برای سازمان استانی و پیشنهاد به مجمع عمومی برای تصویب.
- ۲۴) تأیید صلاحیت عضویت متقاضیان در سازمان استانی.
- ۲۵) نظارت بر عملیات و عملکرد کادر اجرایی سازمان استانی و تعیین حقوق و وظایف همکاران.
- ۲۶) خرید و فروش اموال منقول مربوط به سازمان.
- ۲۷) پاسخگویی به شکایات و حضور در محاکم برای دفاع از حقوق سازمان با حق انتخاب و عزل وکیل ولو کرارا و هر نوع اقدامی که برای حفظ حیثیت سازمان و دفاع از اعضای لازم باشد.

تبصره ۱ - خرید و فروش اموال غیرمنقول باید با پیشنهاد هیات مدیره و تصویب مجمع عمومی صورت گیرد.

تبصره ۲ - سلب صلاحیت از اعضا و یا تعلیق عضویت آنها پس از طی مراحل که آئین نامه اجرایی قانون تعیین می‌نماید از وظایف هیات مدیره خواهد بود.

ماده ۱۴- دفاتر نمایندگی سازمان:

در محدوده جغرافیائی خود می‌تواند جهت تسهیل امور اعضا اقدام به تشکیل دفاتر نمایندگی نماید که وظایف آنها مطابق دستورالعملی است که شورای مرکزی سازمان تعیین می‌نماید.

ماده ۱۵ - گروه‌های تخصصی:

به منظور گسترش همکاری‌های حرفه‌ای و جلب مشارکت اعضا و کارشناسی دقیق‌تر مسائل ویژه مرتبط با هریک از رشته‌های تخصصی موجود در سازمان استانی، گروه‌های تخصصی مهندسی در هر رشته متشکل از اعضای استانی در همان رشته همراه با

نمایندگان تشکلهای مرتبط تشکیل می‌شود. ضوابط و چگونگی فعالیت و مدیریت گروه‌ها به موجب آئین نامه اجرایی این قانون خواهد بود.

ماده ۱۶ – شورای انتظامی سازمان استانی:

در هر سازمان استانی، شورای انتظامی متشکل از یک نفر حقوقدان به معرفی رئیس کل دادگستری استانی و دو نفر از اعضای سازمان با انتخاب مجمع عمومی و حکم رئیس سازمان استانی برای مدت ۳ سال و برای انجام وظایف مقرر در این قانون تشکیل می‌شود. انتخاب مجدد هر یک از اعضا برای دوره‌های بعدی بلامانع خواهد بود و تا زمانی که اعضای جدید انتخاب نشده‌اند، اعضای قبلی کماکان عهده دار مسئولیت انجام وظایف محوله خواهند بود این شورا در دفتر مرکزی سازمان استانی تشکیل می‌شود.

ماده ۱۷ – وظایف و مسئولیتهای شورای انتظامی سازمان استانی:

اهم وظایف و مسئولیتهای شورای انتظامی سازمان استانی عبارتند از:

- ۱) رسیدگی بدوی به شکایت کارفرمایان و مجریان فعالیتهای مهندسی حرفه‌ای اعم از اشخاص حقیقی و یا حقوقی.
- ۲) رسیدگی بدوی به شکایات اشخاص حقیقی و حقوقی درخصوص تخلفات حرفه‌ای انضباطی و انتظامی حرفه‌های مهندسی صنعت به عهده شورای یادشده می‌باشد و مرتبط با سازمان، چگونگی رسیدگی به تخلفات و طرز تعقیب و تعیین مجازات‌های انضباطی و موارد قابل تجدید نظر از رای شورای انتظامی و مرجع رسیدگی بعدی در آئین نامه اجرایی تعیین می‌شود.

تبصره - رسیدگی به شکایات از اعضای هیات مدیره بجز مواردی که مرتبط با بازرس یا بازرسان است و همچنین شکایت از اعضای شورای انتظامی سازمان با شورای انتظامی مرکزی می‌باشد.

ماده ۱۸ – بازرسان سازمان در هر محدوده جغرافیائی:

سازمان استانی دارای دو بازرس اصلی و یک بازرس علی البدل می‌باشد که توسط مجمع عمومی برای مدت یک سال انتخاب می‌شوند. بازرسان موظفند ارزیابی عملکرد سازمان استانی را طبق آئین نامه‌ای که به تصویب هیات عمومی سازمان استانی می‌رسد انجام دهند. همچنین بازرسان موظفند در چارچوب وظایف قانونی و آئین نامه اجرایی و مالی سازمان استانی به حسابها و ترازنامه سازمان استانی رسیدگی و گزارش‌های لازم را برای ارائه به مجمع عمومی تهیه نمایند. ضمناً میبایست تمامی وظایف و اختیاراتی را که به موجب قوانین و مقررات عمومی به عهده بازرس محول است انجام دهند.

بازرسان با اطلاع هیات مدیره حق مراجعه به کلیه اسناد و مدارک سازمان استانی و نمایندگی هارا دارند بدون آنکه در عملیات اجرایی دخالت کنند و یا موجب وقفه در عملیات سازمان یا نمایندگی‌ها شوند.

تبصره ۱ - بازرسان میتوانند متفقاً یا منفرداً گزارش خود را به مجمع عمومی ارائه دهند.

تبصره ۲ - به هر دلیل قهری یا اختیاری که یکی از بازرسان اصلی از ادامه کار محروم شود بازرس علی البدل جانشین او میگردد و در مواردیکه بازرس اصلی به یک نفر تقلیل یابد مجمع عمومی فوق العاده برای انتخاب بازرس دوم و بازرس علی البدل باید تشکیل گردد.

ماده ۱۹ - هیات عمومی سازمان مرکزی:

هیات عمومی سازمان مرکزی از کلیه اعضای اصلی هیات مدیره سازمان‌های فعال در سطح کشور تشکیل می‌گردد. هیات عمومی سازمان هر سال یک بار در سه ماهه دوم سال جلسه عادی به دعوت شورای مرکزی خواهد داشت.

تبصره ۱ - نخستین هیات عمومی سازمان با تشکیل حداقل ۵ سازمان و بنا به دعوت هیئت موسس متشکل از نماینده وزارت صنعت، معدن و تجارت، و نمایندگان نهادهای مردمی مهندسی و صنایع مربوطه برگزار می‌شود.

تبصره ۲ - جلسات فوق العاده هیات عمومی بنا به تصمیم آخرین جلسه عادی آن هیات و یا با تقاضای دو سوم اعضای شورای مرکزی و یا به درخواست هیات مدیره حداقل ۵ سازمان استانی تشکیل می‌شود.

تبصره ۳ - جلسات هیات عمومی در بار نخست با حضور اکثریت اعضای هیات مدیره سازمان استانها رسمیت می‌یابد. در صورت عدم حضور اکثریت اعضا، جلسه هیات عمومی بار دوم پس از ۱۵ روز و با هر تعداد اعضا رسمیت خواهد یافت.

تبصره ۴ - بنا به دعوت هر رئیس سازمان استانی میتوان از نمایندگان تشکلهای حرفه‌ای برای حضور در هیات عمومی دعوت به عمل آورد که بدون حق رای شرکت نموده تا در صورت لزوم به بیان نظرات تشکل خود بپردازند به شرطی که قبلاً حضور آنها به تصویب شورای مرکزی و یا هیات رئیسه شورای مرکزی رسیده باشد.

تبصره ۵ - در صورت تصویب مجامع عمومی سازمانها در هر محدوده جغرافیائی، رئیس هیات مدیره از وزارت صنعت، معدن و تجارت تقاضای تعیین نماینده‌ای جهت همکاری و مشارکت در جلسات هیات مدیره و مجامع عمومی بدون حق رای خواهد نمود.

ماده ۲۰ - وظایف و اختیارات هیات عمومی:

- ۱) تصویب مقررات، آئین نامه ها و دستورالعمل‌های مرتبط با نظام مهندسی صنعت در تعریف روابط و تعاملات حرفه‌ای.
- ۲) تصویب دستورالعمل‌های لازم برای ایجاد هماهنگی در امور سازمان استانها.
- ۳) انتخاب افراد واجد شرایط برای عضویت اصلی و علی البدل در شورای مرکزی و انتخاب دو نفر بازرس اصلی و یک نفر بازرس علی البدل.
- ۴) انتخاب سه نفر از اعضای شورای انتظامی مرکزی.
- ۵) استماع گزارش سالیانه شورای مرکزی.
- ۶) رسیدگی به ترازنامه گزارش مالی شورای مرکزی و تصویب آن.
- ۷) استماع گزارش بازرسان شورای مرکزی.
- ۸) تصویب خط مشی‌ها، اهداف و برنامه‌های پیشنهادی شورای مرکزی.
- ۹) رسیدگی به بودجه سالانه شورای مرکزی و تصویب آن.
- ۱۰) تصویب نظام نامه مالی و معاملاتی و نظام اداری شورای مرکزی.
- ۱۱) تصویب اساسنامه و نحوه تشکیل و اداره صندوق مشترک نظام مهندسی صنعت.
- ۱۲) اتخاذ تصمیم درباره پرداخت بخشی از منابع مالی استانی به سازمان مرکزی بنا به پیشنهاد شورای مرکزی.
- ۱۳) اتخاذ تصمیم پیرامون تخصیص بخشی از منابع مالی در اختیار سازمان مرکزی به هر یک از سازمان استانها بنا به پیشنهاد شورای مرکزی.
- ۱۴) اتخاذ تصمیم پیرامون انحلال هیات مدیره یک سازمان استانی بر اساس ضوابط تعیین شده در مقررات این قانون و آئین‌نامه‌های اجرائی آن.

ماده ۲۱ - شورای مرکزی سازمان:

شورای مرکزی سازمان متشکل از ۲۷ نفر عضو اصلی (مطابق با گروه رشته های تعریف شده) و ۵ نفر عضو علی البدل می باشد که بین اعضای هیات عمومی برای مدت ۳ سال انتخاب و برای دریافت احکام خود به هیئت موسس متشکل از نماینده وزارت صنعت، معدن و تجارت، و نمایندگان نهادهای مردمی مهندسی و صنایع مربوطه معرفی می شوند. شورای مرکزی دارای هیات رئیسه ای متشکل از یک رئیس، دو نایب رئیس، یک دبیر و یک خزانه دار است که با اکثریت آرا از بین اعضا شورا انتخاب می شوند. رئیس هیئت رئیسه شورا توسط وزیر صنعت، معدن و تجارت ظرف مدت یک ماه جهت تنفیذ حکم به رئیس جمهور معرفی می گردد.

تبصره ۱ - رئیس هیات رئیسه شورای مرکزی به عنوان رئیس کل سازمان نظام مهندسی صنعت شناخته می شود.
تبصره ۲ - بنا به صلاحدید رئیس شورای مرکزی سازمان و یا اکثریت اعضای هیأت رئیسه شورای مرکزی نمایندگان تشکلهای صنعتی و مهندسی انجمن های علمی و حرفه ای و اعضای علی البدل می توانند به صورت ناظر بدون حق رای در جلسات شورای مرکزی مشارکت فعال داشته باشند.

ماده ۲۲ - وظایف و اختیارات شورای مرکزی:

- ۱) معرفی رئیس هیئت رئیسه به وزیر صنعت معدن و تجارت.
- ۲) برنامه ریزی و فراهم آوردن زمینه اجرای اهداف و خط مشی های این قانون با جلب مشارکت سازمان استانها و هماهنگی با وزارتخانه ها و موسسات ذیربط دولتی و همکاری با تشکلهای سازمان های غیر دولتی.
- ۳) مشارکت فعال در تدوین و نظارت بر اجرای طرحهای توسعه صنعتی کشور.
- ۴) بررسی مسائل مشترک سازمان استانها و تهیه دستورالعمل های لازم.
- ۵) افزایش مستمر رضایت صاحبان منافع و جلب مشارکت گسترده آنان در استقرار نظام.
- ۶) ایجاد زمینه مناسب برای انجام وظایف ارکان سازمان از طریق مذاکره، مشاوره و مکاتبه با مراجع ذیصلاح در امور برنامه ریزی، مدیریت، اجرا و کنترل طرحهای مربوط به صنعت.
- ۷) حل و فصل اختلاف بین ارکان داخلی سازمان های استانها یا بین سازمانهای استانها بایکدیگر و بین اعضای سازمان های استانها با سازمان مرکزی از طریق داوری.
- ۸) همکاری با مراکز علمی، آموزشی و تحقیقاتی داخلی و خارجی و ارائه مشورت های لازم در زمینه تهیه مواد درسی و محتوای علوم و فنون مهندسی در سطوح مختلف به وزارتخانه ها و دستگاههای ذیربط.
- ۹) همکاری با وزارت صنعت، معدن و تجارت در تحکیم ارتباط بین صنایع کشور و سازمان و همچنین ارائه نظرات مشورتی در تدوین قوانین و مقررات برنامه ها و سیاست گذاری های کلان صنعتی.
- ۱۰) همکاری با وزارت صنعت، معدن و تجارت در زمینه تدوین اطلاعات، مقررات صنعتی و استانداردها.
- ۱۱) ارائه نظرات مشورتی به دولت و دستگاه های اجرایی در زمینه برنامه های توسعه و همکاری در تهیه تدوین قوانین و مقررات و دستورالعمل ها.
- ۱۲) تلاش در جهت جلب مشارکت و تشویق به سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی در فعالیتهای صنعتی.
- ۱۳) تلاش برای عضویت سازمان در سازمان ها و مجامع بین المللی ذیربط و عقد توافق نامه های همکاری مشترک.
- ۱۴) نظارت و بررسی عملکرد سازمان استانها در جهت اهداف و برنامه های مصوب.

تبصره ۱- وظایف شورای مرکزی در سطح کشور، مانع از اقدام هیات مدیره سازمان استانها در زمینه برخی از وظایف فوق که در مقیاس محلی قابل انجام باشد نخواهد بود.

تبصره ۲- انجام وظایف قانونی هر سازمان در زمان انحلال هیات مدیره با شورای مرکزی است و شورا موظف است ظرف شش ماه ضمن برگزاری انتخابات نسبت به تشکیل هیات مدیره جدید اقدام نماید.

ماده ۲۳ - شورای انتظامی مرکزی:

شورای انتظامی مرکزی از سه نفر عضو سازمان به انتخاب هیات عمومی سازمان مرکزی و یک نفر از اعضای هیئت عمومی سازمان به انتخاب وزیر صنعت، معدن و تجارت و یک نفر حقوقدان با معرفی وزیر صنعت، معدن و تجارت و صدور حکم توسط ریاست قوه قضائیه تشکیل می‌شود.

تبصره - نظرات شورای انتظامی مرکزی با اکثریت آرای اعضا قطعی و لازم الاجرا است.

ماده ۲۴ - وظایف شورای انتظامی مرکزی:

اهم وظایف شورای انتظامی مرکزی به شرح زیر می‌باشد.

- (۱) رسیدگی به شکایات و دعاوی که از شورای انتظامی سازمان استانها ارجاع میشود.
- (۲) همکاری با مراجع قضایی در رسیدگی به شکایات و دعاوی مطرح شده علیه شورای مرکزی و یا هیات مدیره و شورای انتظامی سازمان استانی.
- (۳) تدوین مقررات حقوقی برای ارائه به شورای مرکزی.
- (۴) اخذ گزارش و نظارت بر عملکرد شورای انتظامی سازمان استانها.

ماده ۲۵ - بازرسان شورای مرکزی:

شورای مرکزی دارای دو بازرس اصلی و یک بازرس علی البدل میباشد که برای مدت یک سال توسط هیات عمومی سازمان انتخاب می‌شوند. بازرسان موظفند ارزیابی عملکرد شورای مرکزی را که طبق آئین نامه‌ای که به تصویب هیات عمومی سازمان مرکزی می‌رسد انجام دهند و همچنین موظفند در چارچوب وظایف قانونی و آیین نامه اجرایی و مالی سازمان به حساب‌ها و ترازنامه شورای مرکزی و یا استانها رسیدگی و گزارش‌های لازم را برای ارائه به هیات عمومی سازمان مرکزی تهیه نمایند، ضمناً تمامی وظایف و اختیاراتی را که به موجب قوانین و مقررات عمومی به عهده بازرس محول است انجام دهند. بازرسان مکلفند نسخه‌ای از گزارش خود را دوهفته پیش از تشکیل هیات عمومی به شورای مرکزی تسلیم کنند. بازرسان با اطلاع هیات رئیسه شورای مرکزی حق مراجعه به کلیه اسناد و مدارک سازمان در مرکز و استانها را دارند، بدون این که در عملیات اجرائی دخالت کنند و یا موجب وقفه در عملیات شورای مرکزی و یا استانها شوند.

فصل سوم : عضویت در سازمان

ماده ۲۶ – انواع عضویت در سازمان استانی:

عضویت کلاً به دو گروه زیر تقسیم بندی می شوند:

- (۱) عضویت حقیقی
- (۲) عضویت حقوقی

تبصره: عضویت در هر محدوده جغرافیایی اعتبار ملی داشته و عضویت در هر یک از سازمان ها بر دیگری برتری ندارد.

ماده ۲۷ – عضویت حقیقی:

عضو حقیقی به افرادی اطلاق می شود که صلاحیت حرفه ای آنها در سازمان مورد تأیید قرار گرفته است.

ماده ۲۸ – عضویت حقوقی:

عضویت حقوقی، که عضویتی افتخاری است، به چهار گروه تقسیم می شود.

- (۱) تشکلهای و انجمنهای تخصصی مرتبط با صنعت.
- (۲) سازمانهای تخصصی.
- (۳) شرکت های خدمات مهندسی.
- (۴) مراکز آموزشی و تحقیقاتی.

ماده ۲۹ – شرایط عضویت حقیقی:

کلیه اتباع ایرانی که دارای شرایط ذیل باشند حق عضویت در سازمان را دارا می باشند:

- (۱) داشتن حداقل مدرک کارشناسی معتبر در رشته های فنی و مهندسی، صنعتی و کاربردی مورد تأیید وزارت علوم، تحقیقات و فنآوری که فهرست آنها در جدول ضمیمه مشخص گردیده است. این فهرست براساس آیین نامه این قانون همه ساله توسط سازمان نظام مهندسی صنعت به حسب نیاز بازبینی و بروزرسانی می شود.
- (۲) متولد یکی از مناطق استان بوده یا حداقل ۱ سال متوالی قبل از درخواست در آن استان مقیم یا مشغول به کار تمام وقت باشد.
- (۳) حداقل دارای سه سال تجربه کاری مهندسی طبق گواهی اشتغال به کار و یا دارای ۵ سال عضویت در یکی از تشکلهای عضو سازمان باشند.

تبصره ۱ – هیچ یک از اعضا نمی توانند در بیش از یک سازمان استانی عضویت داشته باشند. تغییر عضویت از یک استان به یک استان دیگر، بنا به درخواست رسمی عضو، تابع ضوابط مندرج در آیین نامه اجرایی این قانون خواهد بود.

تبصره ۲ – داوطلبان واجد شرایط ایرانی مقیم خارج از کشور می توانند در هر یک از استانها عضو افتخاری سازمان گردند.

تبصره ۳ - در موارد خاص چنانچه اشخاص حقیقی یا حقوقی که دارای تجربیات عملی در بخش صنعت کشور بوده و مورد تایید یکی از تشکلهای و انجمنهای مهندسی قرار گیرد، در صورت تایید هیئت مدیره سازمان استانی، به عضویت افتخاری سازمان در خواهند آمد. شرایط و ضوابط عضویت افتخاری در سازمان، در آیین نامه اجرایی این قانون درج خواهد شد.

ماده ۳۰ - شرایط عضویت حقوقی:

الف - تشکلهای و انجمنها:

تشکلهای و انجمنهایی که فعالیتهای اصلی آنها در امور مهندسی صنعت بوده و دارای ۲۰ نفر عضو سازمان که حداقل یک سوم اعضای هیئت مدیره آن عضو سازمان باشند.

ب - سازمانهای تخصصی:

سازمانهایی که عهده دار سیاستگذاری کلان در سطح ملی یا بخشی بوده و یا مسئولیت اداره شرکتها و واحدهای صنعتی و مهندسی را به صورت شرکتها یا مادر به عهده دارند و فعالیت آنها به نوعی با موضوعات مرتبط با خط مشیهای نظام مهندسی است.

ج - شرکتهای تخصصی و واحدهای خدمات مهندسی:

- ۱) موضوع فعالیت آنها درخصوص ارائه خدمات مهندسی در اداره ثبت شرکتها تصریح شده باشد و یا عضو یکی از تشکلهای صنعتی و مهندسی باشد.
- ۲) حداقل یکی از اعضای هیئت مدیره موظف آنها عضو سازمان باشد.
- ۳) حداقل ۲ نفر از کارشناسان تمام وقت آنها عضو سازمان باشد.

د - دانشگاهها و مراکز آموزشی و تحقیقاتی:

- ۱) دانشگاههای دولتی یا خصوصی که رسماً مشغول فعالیت در یک یا چند رشته مندرج در جدول ضمیمه می باشد.
- ۲) مراکز آموزشی و تحقیقاتی که یک سوم اعضای هیئت امنا یا هیئت مدیره آنها عضو و حداقل ده نفر کارشناس تمام وقت از هیات علمی آنها عضویت سازمان را داشته باشند.

تبصره - پذیرش عضویت افتخاری اشخاص حقوقی (تشکلهای، سازمانها، شرکتها و دانشگاهها و مراکز آموزشی و تحقیقاتی) که در خارج از کشور ثبت شده اند و در جمهوری اسلامی ایران دارای فعالیت قانونی می باشند مطابق ضوابط مندرج در آیین نامه این قانون است.

فصل چهارم: امور کارشناسی و کاردانی

ماده ۳۱ - امور کارشناسی:

وزارتخانه ها، موسسات و شرکتها یا دولتی، نهادها و نیروی انتظامی می توانند در ارجاع امور کارشناسی با رعایت آئین نامه های خاصی که ظرف شش ماه پس از ابلاغ این قانون و به پیشنهاد مشترک وزارت صنعت، معدن و تجارت و وزارت دادگستری و سازمان

به تصویب هیات وزیران می‌رسد همانند کارشناسان رسمی دادگستری از اعضای سازمان که به وسیله سازمان‌های تشکیل شده معرفی می‌شوند، استفاده کنند.

تبصره ۱ - صلاحیت درمورد مهندسان از طریق پروانه اشتغال به کار مهندسی در صنعت احراز می‌گردد و هر سازمان استانی با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت مرجع صدور پروانه اشتغال به کار مهندسی حرفه‌ای در صنعت می‌باشد. چگونگی همکاری در آئین نامه اجرایی مشخص می‌گردد.

تبصره ۲ - کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی غیر ایرانی جهت انجام خدمات موضوع این قانون باید پروانه اشتغال به کار معتبر از وزارت کار و امور اجتماعی و مدرک صلاحیت حرفه‌ای موقت از سازمان دریافت نمایند.

ماده ۳۲ - امور کاردانی:

سازمان موظف است ظرف شش ماه از زمان ابلاغ این قانون با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت ضوابط، مقررات و تشکیلات حرفه‌ای مناسب برای کاردان‌های فنی شاغل در رشته و حرفه‌های موضوع این قانون را در قالب آیین نامه‌ای تدوین و برای تصویب به هیات وزیران پیشنهاد کند.

فصل پنجم: مقررات فنی و نظارتی

ماده ۳۳ - گروه‌های تخصصی:

شورای مرکزی موظف است در مدت شش ماه از تاریخ تشکیل با هماهنگی وزارت صنعت، معدن و تجارت نسبت به تدوین مقررات و نحوه تشکیل هر یک از گروه‌های تخصصی اقدام نماید.

ماده ۳۴ - اعتبار مهندسین صلاحیتدار در حوزه فعالیتها:

وزارت صنعت، معدن و تجارت و سایر دستگاهها، سازمان‌ها و ارگان‌های ذیربط موظفند، مجوز صنعتی را برای متقاضیانی که طرح‌های آنها به تائید اشخاص حقیقی و حقوقی صلاحیت دار و دارای پروانه اشتغال به کار مهندسی رسیده، با رعایت مقررات صادر نمایند و از خدمات این اشخاص برای انجام فعالیت ها، کنترل و نظارت بر اجرای آن‌ها در حدود صلاحیت حرفه‌ای استفاده نمایند.

تبصره - آئین نامه و دستورالعمل‌های لازم به وسیله سازمان با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت تهیه و پس از تصویب هیات وزیران اجرا خواهد شد.

ماده ۳۵ - تدوین و حوزه شمول اصول و قواعد فنی:

اصول و قواعد فنی که رعایت آنها در طراحی و توسعه، محاسبه، اجرا، بهره برداری، تعمیر و نگهداری و کنترل آن، به منظور اطمینان از ایمنی، بهداشت، ارتقاء کیفیت محصول و افزایش بهره‌وری، و صرفه اقتصادی، استفاده بهینه از مواد، انرژی و سرمایه‌های ملی ضروری است، به وسیله شورای مرکزی سازمان با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت تدوین خواهد شد. حوزه شمول این اصول و قواعد و ترتیب کنترل اجرای آنها و حدود اختیارات و وظایف سازمان‌های عهده دار کنترل ترویج این اصول و قواعد در هر

مبحث به موجب آئین‌نامه‌ای خواهد بود که به وسیله سازمان با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

ماده ۳۶ – الزام رعایت مقررات صنعتی وضع شده:

رعایت مقررات صنعتی وضع شده توسط سازمان در تمامی مراحل ایجاد، توسعه، بازسازی، نوسازی و بهره‌برداری طرح‌های صنعتی الزامی است. عدم رعایت مقررات یادشده تخلف از این قانون محسوب و حدود مجازات آن منطبق با مواد اعلام شده در این قانون خواهد بود.

ماده ۳۷ – موارد تخلف از قانون:

اقدام به امور زیر تخلف از قانون محسوب شده و متخلفان توسط مراجع ذیصلاح قضایی تحت پیگرد و مجازات قرار می‌گیرند:

(۱) مداخله اشخاص حقیقی و حقوقی فاقد مدرک صلاحیت در امور فنی که اشتغال به آن مستلزم داشتن مدرک صلاحیت است.

(۲) اشتغال به امور فنی خارج از حدود صلاحیت مندرج در مدرک صلاحیت.

(۳) تاسیس هرگونه مؤسسه، دفتر یا محل کسب و پیشه برای انجام خدمات فنی و مهندسی، و صنعتی بدون داشتن مدرک صلاحیت مربوطه.

(۴) انجام خدمات مهندسی، مشاوره، طراحی، اجرا، نظارت، توسط اشخاص حقیقی و حقوقی که خود مسئولیت بررسی و تایید پروژه را نیز به عهده دارند.

ماده ۳۸ – مجازات متخلفان:

متخلفان از ماده ۳۷ این قانون، توسط مراجع قضائی حسب مورد به پرداخت جزای نقدی در حق صندوق سازمان و یا ارایه خدمات عام المنعه که توسط شورای انتظامی تعیین می‌شود محکوم خواهند شد و پرداخت آن مانع از پیگیری انتظامی و جبران خسارت وارد شده توسط متخلف نمی‌باشد.

فصل ششم: آموزش و پژوهش

ماده ۳۹ – ترویج آموزش و پژوهش:

سازمان استانها با همکاری سازمان مرکزی نسبت به ترویج برنامه‌ریزیهای آموزشی و پژوهشی و خدمات مشورتی به منظور رشد و اعتلای مهندسی، ترویج اصول صحیح حرفه‌ای، ارتقاء دانش فنی صاحبان حرفه‌ها، بالا بردن کیفیت خدمات مهندسی و ارتقاء اخلاق حرفه‌ای اشخاص حقیقی و حقوقی اقدامات لازم را بعمل آورد.

فصل هفتم : منابع مالی و متفرقه

ماده ۴۰ – منابع تامین مالی:

هزینه‌های سازمان از محل حق عضویت‌های پرداختی اعضا، کمک‌های اعطایی دولت و نهادها و اشخاص حقیقی و حقوقی، دریافت جریمه‌ها، بهای ارائه خدمات مشاوره، پژوهشی، فنی و آموزشی و فروش نشریات و سایر موارد کمک آموزشی و مهندسی و درصدی از حق‌الزحمه دریافتی اعضا بابت ارائه خدمات مهندسی ارجاع شده از طرف سازمان بر اساس آیین نامه مربوطه تامین می‌شود.

ماده ۴۱ – حمایت وزارت صنعت، معدن و تجارت:

وزارت صنعت، معدن و تجارت، همکاری لازم جهت تاسیس و شروع به کار سازمان‌های استان‌ها و شورای مرکزی را فراهم و در تنظیم روابط آنان با دستگاه‌های اجرایی و مراجع قضایی در سطوح ملی و محلی تا آنجا که به اهداف این قانون کمک کند، اقدام می‌نماید. معاون امور آموزش، پژوهش و فناوری وزارت صمت مسوول اجرای قانون خواهد بود.

ماده ۴۲ – کمکهای مالی از محل منابع عمومی:

وزارت صنعت، معدن و تجارت مکلف است همه ساله معادل یک درصد از اعتبارات طرح‌های تملک داراییهای سرمایه‌ای خود را از محل تخصیص اعتبارات آن وزارت و سازمانها و شرکتهای تابعه، صرف کمک به سازمان نظام مهندسی صنعت برای انجام وظایف قانونی آن نماید. تخصیص اعتبار به ارکان سازمان بر اساس آیین نامه اجرایی این قانون انجام می‌گیرد. با توجه به سیاست های کلان نظام در کاهش تصدی گری دولت و تقویت نهاد های مردمی و تخصیصی بر اساس تعداد اعضای سازمان در قانون بودجه سالانه کمک مالی پیش بینی می شود.

فصل هشتم : نظارت و اجرا

ماده ۴۳ – مسئولیت نظارت عالی:

مسئولیت نظارت عالی بر اجرای مفاد این قانون بر عهده هیئت متشکل از نماینده وزارت صنعت، معدن و تجارت، و نمایندگان انجمن ها و تشکل های مهندسی و صنعتی می‌باشد.

ماده ۴۴ – آییننامه های اجرایی:

آیین‌نامه‌های اجرایی این قانون توسط سازمان نظام مهندسی صنعت با مشارکت وزارت صنعت، معدن و تجارت و و تشکلهای صنعتی و مهندسی ظرف مدت شش ماه پس از تشکیل شورای مرکزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

این قانون مشتمل بر ۷ فصل و ۴۴ ماده و ۳۳ تبصره می‌باشد.

ضمیمه نظام مهندسی صنعت

عناوین رشته‌های فنی و مهندسی و صنایع*

ردیف	رشته های فنی و مهندسی، صنعتی و کاربردی
۱	مهندسی ایمنی و گرایش های آن
۲	مهندسی برق، مخابرات و الکترونیک و گرایش های آن
۳	مهندسی بنادر، کشتیرانی و صنایع دریایی و گرایش های آن
۴	مهندسی پزشکی و گرایش های آن
۵	صنایع بازیافت و پسماند و گرایش های آن
۶	صنایع حمل و نقل و مهندسی خودروی و گرایش های آن
۷	صنایع دخانی و گرایش های آن
۸	مهندسی رایانه، فناوری ارتباطات و اطلاعات و گرایش های آن
۹	صنایع شیشه و سرامیک و گرایش های آن
۱۰	مهندسی شیمی، رنگ و پلیمر و گرایش های آن
۱۱	مهندسی صنایع و مدیریت پروژه و گرایش های آن
۱۲	مهندسی صنایع غذایی و گرایش های آن
۱۳	مهندسی فناوری راه و ساختمان و گرایش های آن
۱۴	مهندسی طراحی محیط زیست و گرایش های آن
۱۵	مهندسی طراحی صنعتی و گرایش های آن
۱۶	مهندسی میکاترونیک و گرایش های آن
۱۷	مهندسی مکانیک و گرایش های آن
۱۸	مهندسی مواد و متالورژی و گرایش های آن
۱۹	مهندسی نساجی و گرایش های آن
۲۰	مهندسی هواشناسی و گرایش های آن
۲۱	علوم فیزیک کاربردی، مهندسی هسته ای و گرایش های آن
۲۲	صنایع نانوفناوری و گرایش های آن
۲۳	صنایع بیوتکنولوژی و گرایش های آن
۲۴	مهندسی صنایع نفت، گاز و پتروشیمی و گرایش های آن
۲۵	صنایع اپتیک و لیزر و گرایش های آن

۲۶	صنایع فناوری کشاورزی و گرایش های آن
۲۷	صنایع چوب، فرآورده چوبی و سلولزی و گرایش های آن

* هرگونه تغییر در رشته های فنی مهندسی و یا شکل گیری رشته های جدید براساس پیشنهاد شورای مرکزی سازمان و تأیید وزیر صنعت، معدن و تجارت در جدول فوق لحاظ خواهد شد.